

Strona pozwana: Princesport GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że konieczne jest podanie informacji, iż chodzi o czysty wyrób włókienniczy składający się w całości z tego samego włókna?
- 2) Czy użycie jednego z trzech określeń wymienionych w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011 „100 %”, „czysty” lub „wykonany w całości z” jest bezwzględnie obowiązujące, czy ma charakter tylko opcjonalny w przypadku takich wyrobów, ale nie jest obowiązkiem?
- 3) Czy zobowiązanie wynikające z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011, zgodnie z którym wyrób włókienniczy opatruje się etykietą lub oznakowuje nazwą i zawartością procentową w masie całkowitej wszystkich włókien składowych, znajduje zastosowanie również do czystych wyrobów włókienniczych, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1007/2011?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenia dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE, Dz.U. L 272, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 5 kwietnia 2017 r. w sprawie T-422/13, Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) i in./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 13 czerwca 2017 r. przez Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA

(Sprawa C-363/17 P)

(2017/C 283/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA (przedstawiciele: adwokat L. Ruessmann, J. Beck, Solicitor)

Druga strona postępowania: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu w zakresie w jakim nie uwzględnia żądania naprawienia szkody
- orzeczenie co do istoty w przedmiocie żądania naprawienia szkody i przyznanie odszkodowania wnoszącym odwołanie lub przekazanie sprawy do Sądu aby orzekł co do istoty w przedmiocie żądania naprawienia szkody; oraz
- obciążenie Rady kosztami wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd zniekształcił i nieprawidłowo przedstawił dowody wnoszących odwołanie stwierdzając, że brak było związku przyczynowego pomiędzy bezprawnym wydaniem decyzji 2013/226⁽¹⁾ i szkodami poniesionymi przez wnoszących odwołanie (zaskarżony wyrok pkt 155-197 i w szczególności pkt 187-189).

⁽¹⁾ - Decyzja wykonawcza Rady 2013/226/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie odrzucenia wniosku dotyczącego rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczącego przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indonezji i Malezji, w zakresie, w jakim wniosek ten nałożyłby ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. 2013, L 136, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance w Bobigny w dniu 19 czerwca 2017 r. – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)/Vueling Airlines S.A..

(Sprawa C-370/17)

(2017/C 283/34)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance w Bobigny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC).

Strona przeciwna: Vueling Airlines S.A..

Pytanie prejudycjalne

Czy skutek wiążący zaświadczenia E 101 wydanego zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 12a pkt 1a rozporządzenia [Rady] (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie⁽¹⁾ przez instytucję wyznaczoną przez władze państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo w dziedzinie zabezpieczenia społecznego nadal ma zastosowanie do sytuacji pracownika najemnego zostaje zachowany, pomimo że zaświadczenie E 101 zostało wydane w wyniku oszustwa lub nadużycia prawa, stwierdzonego w sposób prawomocny przez sąd państwa członkowskiego, w którym pracownik najemny świadczy lub zobowiązany jest świadczyć pracę?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy wydanie zaświadczeń E 101 stoi na przeszkodzie temu, aby osoby poszkodowane w wyniku działania pracodawcy, który jest sprawcą oszustwa otrzymały odszkodowanie a powództwo odszkodowawcze wniesione przeciwko pracodawcy nie podważało przynależności pracowników najemnych do systemu zabezpieczenia społecznego wskazanego w zaświadczeniu E 101?

⁽¹⁾ Dz.U. L 74, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 22 czerwca 2017 r. – Minister for Justice and Equality Ireland i Attorney General/Arkadiusz Piotr Lipinski

(Sprawa C-376/17)

(2017/C 283/35)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court